

РЕШЕНИЕ

№ 3040

гр. София, 06.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 03.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11301** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Х. срещу уведомително писмо Изх. № 02-220-2600/11742 от 02.10.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Разплащателна агенция (ДФЗ). С писмото се отказва на лицето заплащане на субсидия по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) – 2983.84 лв., по Схемата за национални доплащания за площ (СНДП) - в размер на 1632.28 лв. и са наложени санкции за бъдещ период общо в размер на 4616.12 лв. по заявление с УИН 26/270510/53757 и УРН 502728.

Жалбоподателят в последно съдебно заседание се представлява. Наведени са допълнителни аргументи за незаконосъобразността на процесното уведомително писмо /УП/. Представени са допълнително бележки по съществуващото на спора. Претендира разноски.

Ответникът - Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, в последното съдебно заседание се представлява. При обявяване на ход на делото по същество излага аргументи в подкрепа на тезите си, като представя допълнително писмени бележки. Претендира и направените по делото разноски.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за

установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Съдът намира същата за подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, видно от представените по делото доказателства за датата на уведомление на жалбоподателя и изпратената жалба.

Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

С жалбата по същество се оспорва отказът да бъде изплатена субсидия поради наддеклариране от страна на жалбоподателя на площи, подлежащи на субсидиране по СЕПП и СНДП. Съдът намира, че обект на оспорване е уведомителното писмо, изходящо от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” – Разплащателна агенция /ДФЗ - РА/, с което се отказва изплащането на субсидиите и се налагат съответните санкции. То представлява индивидуалния административен акт, с който се приключва процедурата по СЕПП и СНДП. Писмото изпълнява условията на чл. 21 от АПК и следва да бъде подробно разгледано по делото, именно като основния акт, чиято незаконосъобразност желае да докаже жалбоподателя.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорения акт на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, а не само по наведените от жалбоподателя в неговата жалба.

На първо място, следва да бъдат дефинирани приложимите в настоящия случай нормативни актове. Към момента на издаване на оспорения акт Р. Б. е пълноправен член на Европейския съюз /ЕС/. Същата е въвела в законодателството си изискванията на директивите и регламентите на ЕС относно Общата селскостопанска политика /ОСП/ на Съюза и в частност, относно схемите и правилата за единно плащане, /които са инструмент на ЕС, за да се избегне изоставянето на селскостопанска земя и да се осигури, че тя ще бъде поддържана в добро селскостопанско и екологично състояние/. Вътрешната законодателна рамка е очертана от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, както и наредби, които ще бъдат съответно цитирани по-долу в текста на решението. Въпреки имплементирането на нормите във вътрешното ни право, при пропуски или неточности, следва да се приложат пряко нормите на Регламент /ЕО/ № 1782/2003 на Съвета, Регламенти /ЕО/ № 795 и 796 от 2004 г. на Комисията, които съгласно чл. 288 /стар 249/, ал. 2 от ДЕО имат директна приложимост във вътрешния правен ред на държавата членка.

На второ място, следва да отбележи, че намира процесния акт за издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание, със следните уговорки:

Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройствовия правилник на Държавен фонд „Земеделие”, фондът е самостоятелно юридическо лице, което работи на извънбюджетна сметка.

ДФ „Земеделие” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Р. Б. на основание заповед N РД-09-835 от 20.12.2007 г. и заповед N РД-09-863 от 25.11.2008 г. на министъра на земеделието и горите и съгл. чл.6, ал.1 от Наредба N 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА. Съгласно чл. 11, ал. 2, т.4 от ЗПЗП ДФ „Земеделие” изпълнява функциите на разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация при спазване на реда и условията на Наредба №79/2006г. и по силата на чл.2б, ал.2 ЗПЗП, извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от

Европейския фонд за рибарството.

Процесното писмо е издадено от Изпълнителния директор на ДФЗ – РА, Следователно и предвид разпоредбата на чл. 145, ал. 2, т.1 от АПК, процесният акт е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Процесното УП обективира волеизявление на компетентен административен орган, което волеизявление представлява отказ за изплащане на сумите и поради това засяга правната сфера на жалбоподателя.

Неразделна част от оспореното писмо е таблица за формиране на общата сума на финансово подпомагане, която съдържа фактическите и правни основания за отказа за плащане и за наложената „санкция“ на жалбоподателя, поради което съдът не намира, че са налице нарушения от формална страна на изискванията за компетентност на издателя на акта и неговите форма и съдържание.

На трето място, по делото не се намират доказателства, за съществени процесуални нарушения в административното производство, довели до незаконосъобразност на оспорвания акт.

Жалбоподателите [фирма] са подали общо заявление за плащане на площ за кампания 2010 г. с УИН 26/270510/53757, с което е заявил за подпомагане 16.31 ха в землището на [населено място], като към заявлението е попълнил и Таблица на използваните парцели 2010 г., където земеделският стопанин сам описва парцелите, които ползва, като посочва номера на всеки блок на земеделско стопанство (БЗС) и землището, където се намира всеки от тях.

Видно от оспореният индивидуален административен акт и приложената административна преписка, субсидии за всички мерки не са платени.

На подаденото заявление от [фирма], ДФЗ-РА е извършила първоначално всички задължителни административни проверки в ИСАК, като не са установени двойно заявени площи. По заявлението за кампания 2010г., не е извършвана проверка на място, тъй като същото не е попаднало в петте процента от заявленията за съответната година, съгласно метода на риск-анализа и съответно на разпоредбите на ЗПЗП. Не са представени доказателства за извършена такава проверка /заповеди за възлагане, протоколи от проверката и др. официални свидетелстващи документи, от които съдът да заключи, че такава проверка е била направена/. Извършена е обаче специализирана теренна проверка на място (15-16.02.2011 г.), при която е установено, че целия заявен от жалбоподателите БЗС е недопустим за подпомагане, поради това, че „не се работи“. По делото е изслушано заключение на вещо лице, което посочва след запознаване с изготвените сателитни и фото снимки, че през февруари месец, когато същите са обозначени като заснети при добро поддържане на земята и при извършена есенна обработка не следва да има храстовидна или тревиста растителност, поради липса на вегетация в зимния период. Ето защо правилно площите са определени като недопустими поради недоброто им агротехническо състояние.

Съобщаването на резултатите от теренните проверки като акт в хода на производството по издаване на УП е станало по ред, различен от установения в АПК. Промяната в допустимия слой не е станала достояние на жалбоподателите, но това не представлява съществено процесуално нарушение, доколкото същите имат възможността да защитят правата си в настоящото производство като оборят фактическите констатации на административния орган.

ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция е извършила съответните административни проверки за допустимост на заявените за подпомагане площи, въз основа на данните,

които се съдържат в системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП), която съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредба № 105 се създава и поддържа от Министерството на земеделието и храните. Създаването, поддържането и обновяването на тази система включва създаване, поддържане и обновяване на цифрова ортофотокарта на територията на страната, дигитализиране на физическите блокове и на блоковете на земеделските стопанства и създаване и поддържане на регистър на ползваните земеделски земи (чл. 8 от Наредба № 105).

Въз основа на вече обобщените данни на съответните земеделски блокове от компетентните органи за всеки очертан блок се определя идентификационен номер, който е произведен на идентификационния номер на физическия блок, от който е част, и тези данни се включват в регистъра на ползваните земеделски земи. Съгласно чл. 28, ал. 1 от Наредба № 105, ДФЗ-РА създава интегрирана информационна система, която обединява данните от системата за регистрация на кандидатите и на заявленията; за подпомагане и СИЗП. Видно от изложеното, фондът е нормативно задължен да ползва данните, които се съдържат в СИЗП, като част от интегрираната информационна система и той няма правомощия да променя, проверява или да отказва да ползва въведените в системата данни за земеделските парцели, които отразяват състоянието на земеделските земи и съответно допустимостта на тяхното подпомагане.

Отделно от това, ДФЗ-РА следва да се съобразява при постановяване на актовете си за плащане и със съдържанието на специализирания слой "Допустими за подпомагане площи" в ИСАК. Това задължение произтича от разпоредбите на чл. 6 от Регламент 796/2004 год. на Комисията от 21.04.2004 год., както и от одобрения и действащ Консолидиран план за действие за подобряване дейността на ИСАК. В този Консолидиран план за действие в т.2 е посочен ангажимента на страната да създаде "слой за приемливост СИЗП- ГИС", наричан от българската страна на по-късен етап специализиран слой "Допустими за подпомагане площи".

Специализираният слой "Допустими за подпомагане площи" представлява геореферирани графична база от данни, за площите допустими за подпомагане за съответната кампания, изграден на база актуални ортофото- и сателитни изображения за територията на Р. Б. за съответната година. Тази електронна база от данни за годните за подпомагане площи в страната ни е част от СИЗП, което пък от своя страна е основна част от ИСАК.

Главната функция на "Слоя" е да се използва от ДФЗ-РА за извършване на основната част от административните проверки по подадените заявления за кандидатстване по схемите за плащане на площ и на база резултатите от тези проверки да се изчисли дължимата субсидия по дадено заявление.

Този слой се състои от площите, за които се счита, че отговарят на изискванията за подпомагане и се актуализира (променя) основно с използване на сателитни или самолетни изображения, от които е изготвена цифровата ортофотокарта, а също така и чрез отразяване на резултатите от теренни проверки на характеристики на физическите блокове.

За кампания 2010 год. първоначалният "Допустим слой" е променен (актуализиран) на база теренни проверки. В голямата си част актуализацията е извършена чрез използване на сателитни снимки след дешифриране.

Що се отнася до аргумента на жалбоподателя, че няма достоверни данни кога е извършено заснемането на съответните площи, съдът намира, че то е било факт преди издаване на процесното УП, тъй като ДФЗ-РА е длъжен да се съобрази с въведените от

проверката данни в СИЗП, доколкото същите са въведени преди издаване на УП и като такива следва да се имат предвид при произнасянето на административния орган.

На четвърто място не се откриха и нарушения на материалния закон в степен да засегнат по съществен начин законосъобразността на оспорения акт.

От приетите по делото доказателства – писмени документи и заключение на вещо лице, съдът намира, че се потвърждават еднозначно направените от административния орган изводи. Както заключението на вещото лице, което съдът възприема като компетентно и неоспорено от страните, така и представените по делото доказателства не опровергават установените от административния орган и съда факти.

Това е така, защото представените от жалбоподателите доказателства не са достатъчни да оборят фактическите изводи на административния орган, че е разчистен целия терен в пълния му заявен обем, че са спазени съответните изисквания за поддържане на земята в съответното изискуемо състояние, както и да разколебаят или опровергават направените изводи от извършената теренна проверка на място. В този смисъл следва да се посочи основната разлика между проверките на място, които се извършват за отделните заявени от производителите блокове на земеделски стопанства и теренните проверки, които целят да се провери дали се обработва целият физически блок, а не конкретно заявеното за подпомагане БСЗ /в случая имотът в [населено място]/. Във физическия блок, обект на теренната проверка е имало множество БСЗ-та, включително и процесното, заявено от Б. ООД.

За да са допустими за подпомагане площите, заявени от кандидата, е необходимо да попадат в рамките на физическите блокове от СИЗП, определени според начина им на трайно ползване като допустими за подпомагане по СЕПП и СНДП. Когато даден блок на земеделско стопанство, попада частично или изцяло извън СЕПП - допустим физически блок (ФБ), за допустима за подпомагане се определя единствено площта, в рамките на допустимия ФБ. Останалата площ от БЗС отпада автоматично от заявлението за подпомагане, тъй като представлява недопустима или наддекларирана площ. Този процес се извършва автоматично от ИСАК в етапа на кръстосаните проверки на заявленията.

От кампания 2009 г. /предхождаща процесната/ с приемане и изпълнение на изискванията на Консолидирания план за действие за подобряване дейността на ИСАК, МЗХ освен определянето на допустими по СЕПП физически блокове се задължава всяка година преди плащанията по съответната кампания, да предоставя на ДФ „Земеделие“ географски данни с допустимите за подпомагане площи във всеки един физически блок. В случай на постъпване на такива данни в ДФ „Земеделие“, отдел „Директни плащания на площ“, за всички заявления се стартира повторна процедура на кръстосани проверки за установяване допустимостта за подпомагане на декларираните площи.

По заявлението на жалбоподателя са извършени всички посочени по-горе задължителни проверки в ИСАК. Разплащателна агенция е извършила кръстосани проверки между данните в заявлението и данните за заявените от кандидата площи в СИЗП в качеството му на регистър на ИСАК на заявлението на жалбоподателя. Тези данни, съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № 105 представляват компютъризирана база данни т.е. тези данни се предоставят на ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция от Министерство на земеделието и храните и неговите поделения единствено в електронен вид. В случая, издаването на обжалваното писмо е свързано именно с изменението на обхвата на т. нар. СЕПП - допустима за подпомагане площ.

Изменението на СЕПП - допустимия слой е прието и предадено на ДФЗ-РА с писмо, прието като доказателство по делото. Както вече беше коментирано по-горе административния орган в лицето на ДФЗ е следвало да се съобрази с всички налични доказателства и промени до момента на издаване на процесния акт, което е било и сторено от него.

Очевидно промените в допустимия слой засягат лицата, но ДФЗ не може да проверява влязла ли е в сила извършената промяна /надлежно ли е съобщена на засегнатите лица и оспорена ли е от тях/. Това е така, защото промяната се въвежда в ИСАК /автоматизирана система/, от която ДФЗ ползва само достъп и данни без да може да ги контролира или коригира съответно. По делото не са представени доказателства от жалбоподателя надлежно да е оспорена тази промяна. Не е направено оспорване по същество и в настоящото производство.

Що се отнася до начина на изчисление на направените намаления и наложените санкции, той изцяло се потвърждава от заключението на вещото лице и до размера на посочените в оспорения акт суми по отделните схеми за плащане. Това е така, защото съгласно чл. 51 от Регламент №796 от 2004 г. ако по отношение на общата определена площ, включена в едно заявление за подпомагане, декларираната за подпомагане площ надвишава площта, допустима за подпомагане (която представлява разликата между заявената и установена при проверки годна площ) с повече от 50 %, помощта, на която земеделският производител би имал право, бива отказана за въпросната календарна година съгласно тези схеми за помощ. Земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равняваща се на сумата, отговаряща на разликата между декларираната и определена площ в съответствие с член 50, параграфи от 3 до 5, като му се налага и наказание за бъдещ период. В конкретния случай по СЕПП и СНДП кандидатът е завил 1 броя парцели с площ от 16.31 ха, като след извършените административни проверки е установено наддеклариране в размер на всичките 16.31 ха, т.е. при жалбоподателя е установено наддеклариране в размер на 100%.

Следва да се има предвид, че изчисленията се извършват автоматично от системата ИСАК, въз основа на предварително въведените данни от заявените от кандидата парцели. Тези изчисления, както и наложените санкции за бъдещ период са посочени в Таблицата за формиране на оторизираната сума за финансово подпомагане на база площ, заявени за подпомагане, представляваща неразделна част от процесното уведомително писмо.

Наведените от страна на процесуалния представител на жалбоподателя възражения за немотивираност на обжалваното писмо категорично не се споделят от съда. Мотивите към административния акт могат да бъдат изложени в съпътстващите документи, съставени в това производство и предхождащи издаването на административния акт, като представляват част от приетата по делото административна преписка. В този смисъл е и Тълкувателно решение на ОСГК на ВС №16/1975г.

Мотивиран от изложеното до тук, съдът намира, че издадения от ответника акт е правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде оставен в сила, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

В тази връзка и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, следва да присъди направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение на

ответника.

Водим от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], срещу уведомително писмо Изх. № 02-220-2600/11742 от 02.10.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Х. да заплати на ДФ „Земеделие” - РА сумата от 150 /сто и петдесет/ лева, които представляват направените по делото разноски.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез настоящия съд, пред Върховен административен съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: